

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

3

1906

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Κ.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

64.

Χαρτ. 0,152 × 0,10. Αἰῶνος XVIII (φ. 73).

« Ἐνθάδε εἰσὶν αἱ ἐπιστολαὶ, ἅς πρὸς ἀλλήλους ἔπεμπον, ὁ, τε βασιλεῖς τῶν Ὀτμάνων, καὶ ὁ τζάρης τῆς Μοσχοβίας, καὶ ρήγας τῆς σρεκίας, καὶ οἱ τούτων ἐμῆροι· ἔτι καὶ ὁ πόλεμος τῶν Ὀτμάνων μετὰ τοῦ τζάρη τῆς Μοσχοβίας καὶ ἡ τῆς ἀγάπης διόρθωσις ».

Ἐν τίλει ἐν φ. 71^α. Ἐγράφη δὲ τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς τὸ πέρασμα τοῦ γουσίου τῇ πέμπτῃ τοῦ τζεμαζιελαχίρ, ἔτος τούρκικον 1123 ; ~ (= 1745).

Τὰ φ. 71^β - 73 ἀγραφα.

Στάχωσις ἀπλῆ βυρσίνη.

65.

Χαρτ. 0,30 × 0,20. Αἰῶνος XVIII (φ. α-γ', 1-69 + 50-222).

1 (φ. γ^α). « Διάλογος ἁμαρτωλοῦ πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ τῆς Θεοτόκου πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ποιηθεὶς

¹ Συνέχεια ἐκ τοῦ Τόμ. Γ' σ. 248.

παρὰ τοῦ σεφρολογιωτάτου κυρίου **Γεωργίου Τραπεζούντιου Ἀδαμίτου**, μεγάλου διδασκάλου τῶν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς σχολῆς ».

2 (φ. 1^α). « Τῷ εὐλαβεστάτῳ, ιερολογιωτάτῳ, ἀγγινουστάτῳ τε, καὶ κατὰ πάντα μοι ἐν Χριστῷ ἐρασμιωτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ **Χρυσάνθῳ**, ἀρχidiaκόνῳ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου **Δοσιθέου**, ἡμῶν δὲ αὐθέντου καὶ δεσπότου, πάν ἐν Χριστῷ καταθύμιον .: + **Σεβαστὸς Τραπεζούντιος ὁ Κυμινῆτης** .:~ »

Ἐν τῷ προτασσομένῳ ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Πίνακι ἐπιγράφεται ὡδε· « Τοῦ σεφωτάτου διδασκάλου κυρίου **Σεβαστοῦ Τραπεζούντιου Κυμινέτου** περὶ τῆς μετουσιώσεως τοῦ ἄρτου, καὶ τοῦ οἴνου, εἰς σῶμα ἀληθές, καὶ αἷμα ἀληθές τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν εἶδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων κύριον **Χρυσάνθον**, ὄντα ἀρχidiaκονον τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου **Δοσιθέου** ».

Ἐν τέλει· ἀχλζ^ω, Νοεμβρίου κε^ν ἀπὸ Τραπεζούντος εἰς Κωνσταντινούπολιν .: Ὁ ἐλάχιστος ἐν σπουδαίοις, καὶ σὸς ποτὲ χρηματίσας, εἰ καὶ εὐτελής, ὅμως εἶπω, καθηγητῆς **Σεβαστὸς Τραπεζούντιος ὁ Κυμινῆτης** .:~ »

3 (φ. 31^α). « Ἐνστάσις τοῦ μακαριωτάτου αὐθέντου, καὶ δεσπότου κυρίου **Δοσιθέου** πρὸς δύο τινὰ τῶν ἐμπερομένων ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ, καὶ ἀπάντησις πρὸς αὐτήν .:~ »

Ἐν τέλει ἄλλη χειρὶ διὰ κίρρου μέλανος· + Αὕτη ὡς μοι δοκεῖ ἐγράφη ἀπὸ Βουκουρεστίου, χρηματίσαντος τοῦ κυρίου **Σεβαστοῦ διδασκάλου** τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς σχολῆς τῶν ἑλληνικῶν, καὶ φιλοσοφικῶν μαθημάτων.

4 (φ. 45^α). « Ἐπιστολὴ **Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου** πρὸς **Δόμνον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας** ».

Ἄρχ. Ἀναγνοῦς τὰ γράμματα τῆς μακαριωτάτης ἀνεμνήσθην **Σωσάννης**.

5 (φ. 46^α). « **Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου**, μεγάλου λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐξ ἀπορρήτων τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν βασιλείας, ἐπιστολαί ».

Δι' ἄλλης χειρὸς προστέθενται τὰδε· «καὶ τινες τοῦ ὑψηλοτάτου υἱοῦ αὐτοῦ Νικολάου βρεβόδα, ἡγεμονεύοντος ἐν Μολδαβίᾳ». Ἴδε κατωτέρω ἀρ. 6.

α' (φ. 46^a). «Ἀνωμόμω». Ἄρχ. Ὡς γέ μοι λιπαρὲς εἶ. — β' (φ. 46^b). «Κυρίω Δοσιθέω Ἱεροσολύμων πατριάρχῃ». Ἄρχ. Πάρειμι μὲν σὺν τοῖς ὀθωμανικοῖς στρατεύμασι τῆς παρὰ τὸν Ἰστρον ποταμὸν ἐπὶ Βελγράδων, καὶ τῆς γερμανικῆς στρατιᾶς ἐχόμενος. — γ' (φ. 47^b). «Τῷ διδασκάλῳ τῶν ἱμῶν παιδῶν Ἰακώβω, χαιρεῖν». Ἄρχ. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀποδεδημικώτας ἡμᾶς ἐπίστασαι. — δ' (φ. 48^a). «Τῷ ἰλλογίμῳ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβω, εὖ πράττειν». Ἄρχ. Κάλλιστον τὸ, ὅτι τέκνον οὐκ ἐθάπτεται. — ε' (φ. 48^a). «Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβω, χαιρεῖν». Ἄρχ. Καγὼ ὑγιαίνω καὶ σὲ ὑγιαίνειν ἐπεύχομαι. — ς' (φ. 49^b). Τῷ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας κυρίω Γερασίμῳ». Ἄρχ. Πέρυσι στρατευομένῳ τὸ ἱερὸν ἐδόθη μοι γράμμα — ζ' (φ. 50^a). «Κωνσταντίνῳ». Ἄρχ. Πάμπολλα μὲν ἐστί τὰ χαλεπά. — η' (φ. 50^a) «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ὡν με κατηγόρηκας. — θ' (φ. 50^b). «Ἀνωμόμω». Ἄρχ. Τοῖς κρείττοσιν ἴσοι καὶ ὅμοιοι φιλοῦσι δοκεῖν οἱ πολλοί. — ι' (φ. 50^b). «Ἀνωμόμω». Ἄρχ. Φοιτῶσιν ᾧ φιλότις συχνάκις ὡς ἡμᾶς οἱ αὐτόθεν ἐπιστολεῖς, — ια' (φ. 51^a). «Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίω Δοσιθέῳ». Ἄρχ. Καὶ ὅποσα μὲν ἐπελαύνουσι. — ιβ' (φ. 54^a). «Τῷ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ἀλλὰ τὴν σὴν μακρὰν σιωπὴν τὴν ἄχρι δεῦρο. — ιγ' (φ. 54^b). «Τῷ αὐτῷ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ὅσα μὲν οὖν τοῖς ἐμοῖς παισὶν ἐγκέκλικας. — ιδ' (φ. 56^a). «Κύρ Σπαντωνῆ τῷ πρωτεκδικῳ τῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας». Ἄρχ. Εἰ καὶ ἦθος καὶ τρόπον οὐδὲν ἔλαττον. — ιε' (φ. 58^a). «Παύλῳ τῷ φιλεταίρῳ, εὖ πράττειν». Ἄρχ. Τιμητικὴ τῶν πραγμάτων ἢ στέρησις. — ις' (φ. 58^b) «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ψυχῆς τὴν ἐκ σώματος ἀπαλλαγὴν, χαλεπωτάτην εἶναι φασί. — ιζ' (φ. 58^b). «Τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ κυρίω Καλλινίκῳ». Ἄρχ. Καταπέφθυγεν εἰς ἐμὲ Κλήμης ὁ ἱερώτατος Ἰωαννίνων ἱεράρχης. — ιη' (φ. 59^a). «Ἀνωμόμω» (ἄλλη χεὶρ· «ἤτοι τῷ Ἀνδρονίκῳ ἰλεγκτικῇ καὶ παραινετικῇ»). Ἄρχ. Ἐγκαλεῖς ἐμοίγε διὰ πολλῶν. — ιθ' (φ. 60^a). «Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι κύρ Μπλασίῳ, εὖ πράττειν».

Ἄρχ. Τὴν διάπυρον ἔφεσιν τῆς ὑμετέρας ὀμιλίας. — κ' (φ. 60⁶). « Τῷ αὐθέντῃ Μολδαβίας κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Δούκῃ Βοεβοδά ».

Ἄρχ. Ὡ φρενῶν, ὦ γλυκύτης, καὶ ἀγλαίας. — κβ' (φ. 61^α). « Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ Δοσιθέῳ ».

Ἄρχ. Πρὸ ἡμερῶν οὐκ ὀλίγων. — κβ' (φ. 62^α). « Τῷ μητροπολίτῃ Ναυπάκτου, καὶ Ἄρτης κυρίῳ Μελετίῳ, χαίρειν ».

Ἄρχ. Βραδύ μὲν, οὐδὲν ἥτιον ὁμῶς καὶ διὰ τὴν μέλλουσιν ἡδύ. — κγ' (φ. 62⁶). « Τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Σιναίου κύρ Ἰωαννικίῳ ».

Ἄρχ. Ἐπαιῶ τὴν ὑπερ εἰρήνης αὐτῆς διάπυρον ζέσιν. — κδ' (φ. 63^α). « Ἀνωμόμω ».

Ἄρχ. Τοῦ μὲν σὺν εἰδέναί ἢ δόκησις. — κε' (φ. 63⁶). « Κωνσταντίνος βοεβοδάς Δούκῃ, τῷ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ, εὖ πράττειν ».

Ἄρχ. Καὶ πρότερον ἐγώγε τὴν σὺν ἡγάμην φιλόσοφον κεφαλὴν. — κς' (φ. 64^α). « Ἀλέξανδρος τῷ αὐτῷ χαίρειν ».

Ἄρχ. Ταῖς περὶ λόγου δυνάμει μᾶλλον. — κς' (φ. 65^α). « Κύρ Σπαντωνῆ τῷ πρωτοκδικῷ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ».

Ἄρχ. Τέρπει μὲν ὡς ἀπὸ φιλίου γλώττης ἐρχόμενα. — κη' (φ. 67^α). « Κωνσταντίνῳ Δούκῃ βοεβοδά, χαίρειν ».

Ἄρχ. Πλεοναζόντων χρεῶν, καὶ τῶν ἐνεχομένων τὰς ὀφειλάς οὐκ ἐχόντων ἀποτίσαι. — κθ' (φ. 67^α). « Ἀνδρέα τῷ Λικινίῳ, χαίρειν ».

Ἄρχ. Ἀσμένως καὶ ἡδέως ἐκομισάμην σου τὴν ἐπιστολήν. — λ' (φ. 67^α). « Τῷ κύρ Σπαντωνῆ, χαίρειν ».

Ἄρχ. Σὺ μὲν ἐπεύχη πάνθ' ὅσα καλά. — λα' (φ. 67^α): « Κυρίῳ Μιχαήλῳ τῷ Καντακουζηνῷ, χαίρειν ».

Ἄρχ. Οὐκ ἂν διαλείποιμι. — λβ' (φ. 67⁶). « Κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Καντακουζηνῷ, εὖ πράττειν ».

Ἄρχ. Τὰ μὲν ἄλλα ῥαθυμότεροι γιγνόμενοι. — λγ' (φ. 67⁶). « Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι Μπαλασίῳ, χαίρειν ».

Ἄρχ. Χάριτας ἀνθρωπολόγηκα τῷ κρείττονι. — λδ' (φ. 68^α). « Χουρμούζη δικαιοφύλακι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, εὖ πράττειν ».

Ἄρχ. Τὴν σὺν εὐθύμῳ ἐδεξάμην ἐπιστολήν. — λε' (φ. 68^α). « Δημητρίῳ Ἰουλιανῷ, χαίρειν ».

Ἄρχ. Φέρει σοι Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγερθεῖς. — λς' (φ. 68^α). « Ἀνωμόμω ».

Ἄρχ. Ἰσχυρόν τι καὶ βίαιον χρῆμα ἢ ἀγάπῃ. — λς' (φ. 50^α τὸ β'). « Ἀνδρέα Λικινίῳ, εὖ πράττειν ».

Ἄρχ. Γυμνὴ φασιν ἢ ἀγάπῃ. — λη' (φ. 50^α τὸ β'). « Κωνσταντίνῳ Δούκῃ βοεβοδά χαίρειν ».

Ἄρχ. Εἰκὼν ἂν ὡς ἀληθῆς ζῶσα. — λθ' (φ. 50⁶ τὸ β'). « Δημητρίῳ Ἰουλιανῷ, χαίρειν ».

Ἄρχ. Διατὶ ἐκ πολλοῦ συγκέκλεικας ὧ ἕνεκα τὴν γλῶτταν.
 —μ' (φ. 50^ς τὸ 6'). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ. Μὴ φερέτω βαρέως ἢ
 ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια. —μα' (φ. 51^α τὸ 6'). «Ἀνωνύμω».
 Ἄρχ. Καιροῦς ἐμοὶ χρεωκοπίας ἐνδίδωσιν. —μβ' (φ. 51^β τὸ 6')
 «Τῷ κύρ Σπαντιῶν, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Φροντίσι διασπόμεθα
 ταῖς αὐλικαῖς. —μγ' (φ. 52^ς τὸ 6'). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ. Ἐκόμ-
 παζον μὲν παρὰ πολλοῖς. —μδ' (φ. 52^ς τὸ 6'). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ.
 Ἔχει μὲν οὖν ἡ φιλία πάμπολυ τὸ διαδόσιμον. με' (φ. 53^ς τὸ
 6'). «Θεσπιαμα συνδικὸν ἐκδοθὲν ἐν Ἀδριανουπόλει, ἔτι ἀχιδῶ:
 ἰσταμέντε ἰνδικτιῶνεσ δευτέρασ» Ἐν τῇ ᾧα' «Κατὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ
 πρώην Κωνσταντινουπόλεωσ Διονυσίου, τοῦ πικλῆν Σερογλάνη». Ἄρχ.
 Ὡσπερ ἀγκύραισ αἱ νῆεσ σαλεύουσι καὶ ὄρμουσι. —μς' (φ.
 55^α τὸ 6'). «Δικητὴν Ἀγγιᾶλου μητροπολίτη». Ἄρχ. Οὐκ ἀπεικώτως,
 ὧ περισπούδαστέ μοι κεφαλῇ. —μζ' (φ. 55^β τὸ 6'). «Κωνσταν-
 τίνω Δούκα βοειδόδα». Ἄρχ. Ὑψηλότατε καὶ θεοσεδέστατε, καὶ ἀντὶ
 παντὸσ ἐμοὶ, καὶ κόρης ὀφθαλμοῦ τιμαλφέστατε αὐθέντα. —
 μη' (φ. 56^α τὸ 6'). «Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Καλλινίκω». Ἄρχ.
 Εἴ τῳ βουλήν ὑποθεῖν τίσ οὐκ ἐπερωτηθεῖσ. —μθ' (φ.
 56^β τὸ 6'). «Τῷ μητροπολίτῃ Κυζικου κύρ Κυρίλλω, χαίρειν». Ἄρχ.
 Ζηλωτὴσ εἰμι καὶ πέρα τοῦ μετρίου διάπυροσ. —ν' (φ. 57^α τὸ
 6'). «Τῷ δικαιοφύλακι κύρ Χουρμούζη». Ἔχει ὄλη ᾧδε· Προσνῆσ
 σὺ, κάγῳ προσνέστεροσ· ἀγνωμονεῖσ σὺ, κάγῳ ὀργίζομαι·
 οἱ πάτταλοι, φασὶ, παττάλοισ ἐκκρούονται. —να' (φ. 57^α τὸ
 6'). «Τῷ αὐτῷ». Ἔχει ὄλη ᾧδε· Ἀποκρίνου, φησὶν, ἀφροني ἐν
 καιρῷ, ἵνα μὴ σοφὸσ ἐαυτῷ δόξη· μὴ γοῦν ἐμὲ, ἀλλὰ μέμ-
 φου σεαυτὸν, ὃσ ταῦτα περὶ σοῦ καὶ εἰρῆσθαι καὶ γεγρά-
 φθαι παρῳτρυνασ. —νβ' (φ. 57^β τὸ 6'). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ. Εὐγε
 τοῦ ζήλου, εὐγε τοῦ προθύμου. —νγ' (φ. 57^β τὸ 6'). «Μι-
 χαήλω Καντακουζηνῷ πρωτοσπαθαρίῳ Οὐγγροβλαχίας». Ἔχει ὄλη
 ᾧδε· Οὐ δεῖ πολλῶν, ἀλλ' ὥστε διὰ γράμματος ἡμετέρου ἐν-
 τυχεῖν σοι τὸν κομίζοντα· ἐπὰν δὲ ἐντύχη, εὐ οἶδ' ὅτι οὐκ
 ἐπι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ ἐαυτοῦ φιληθήσεται. Τάχα δὲ
 χρόνου προϊόντοσ ὑπὲρ αὐτοῦ κάγῳ, καὶ ἔσται μάρτυσ ἢ
 πείρα. —νδ' (φ. 57^β τὸ 6'). «Κωνσταντίνω τῷ Κατακουζηνῷ, εὐ
 πράττειν». Ἄρχ. Ἐν γε ταῖσ συστάσεσιν αἰεὶ τὴν ὑμετέραν

φιλότητα ποιῶμαι περὶ πλείονος. — νδ' (φ. 58^α τὸ β'). «Ἰωάννη τῷ ἀδελφῷ, χαίρειν». Ἄρχ. Ὡς οὐκ ἂν ὄφελον ἰκετῶν, καίτοι τῶν ἐγγυτάτω, τοὺς ἐμοὺς ἐπιθεήσεσθαι παῖδας. — νε' (φ. 59^α τὸ β'). «Κωνσταντίνῳ Δούκᾳ βοιβόδα, χαίρειν». Ἄρχ. Μήτ' ἐμοὶ λίαν εὐμαρὲς ὑπὲρ ἄλλων ἐξαιτεῖσθαι συγγνώμην. — νζ' (φ. 59^β τὸ β'). «Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ Δοσιθέῳ». Ἄρχ. Εἴ τι αἰτούμενοι παραλαίωμεν. — νη' (φ. 60^α τὸ β'). «Κωνσταντίνῳ Δούκᾳ βοιβόδα». Ἄρχ. Ἰδιαίτατόν ἐστι τῇ ὑμετέρα μεγαλονοίᾳ ἐποργίζεσθαι. — νθ' (φ. 60^α τὸ β'). «Τῷ κύρ Σπαντῶνῃ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Καὶ Συνεσίῳ μὲν τῷ πάνυ ἐν ἐλλογίμοις οἱ λόγοι παῖδες. Ἐν τέλει ἀχλὺς Ἰουνίου ε'». — ξ' (φ. 60^β τὸ β'). «Τῷ κύρ Ἰακώβῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Τὴν εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἀφίξιν ὑμῶν. — ξα' (φ. 61^α τὸ β'). «Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ Δοσιθέῳ». Ἄρχ. Ὅσπν ἐμοὶ παρέσχε χαράν. — ξβ' (φ. 61^β τὸ β'). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Καὶ πάλιν εἰς Βέλγγραδα. — ξγ' (φ. 64^β τὸ β'). Κωνσταντίνῳ Δούκᾳ βοιβόδα, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Δεινὴ, καὶ χαλεπὴ τις ἐνυῶ τοῖς ἡμετέροις ἀράξασα πράγμασιν. Ἐν τέλει ἀχλὺς πνανεψιῶνος ἰσταμένου α'. — ξδ' (φ. 65^β τὸ β'). «Ἰωάννη τῷ ἀδελφῷ, χαίρειν». Ἄρχ. Τὴν σὴν ἐκομισάμην ἐπιστολήν. — ξε' (φ. 66^β τὸ β'). «Κωνστανταντίνῳ Κατακουζηνῷ, χαίρειν». Ἄρχ. Οὐ ῥάθυμος ἐγὼ φίλου ἐπιλαβέσθαι. — ξς' (φ. 67^α τὸ β'). «Κωνσταντίνῳ Δούκᾳ βοιβόδα». Ἄρχ. Αἱ διὰ μακρῶν συστάσεις. — ξζ' (φ. 67^α τὸ β'). «Τῷ πρωτοσπαθαρίῳ Νικολάῳ Κωστίνῳ χαίρειν». Ἄρχ. Τὸ μέγεθος τοῦ ἀξιώματος διζέντευκτόν ἐστι. — ξη' (φ. 67^β τὸ β'). «Παντολέοντι ἱατρῷ». Ἄρχ. Χαρίζομαί σοι τὰ μέγιστα. — ξθ' (φ. 67^β τὸ β'). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Στείρωσιν οὐκ ἀνέχομαι φιλίας. — ο' (φ. 67^β τὸ β'). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Συνάγει, φησὶ, τοὺς ἀνθρώπους κακά. — οα' (φ. 68^α τὸ β'). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Ἄλλ' ὦμην, καὶ γε οὐκ ἀπεικότως ὦμην. — οβ' (φ. 68^β τὸ β'). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Γεννᾶ τὸν λόγον ὁ νοῦς. — ογ' (φ. 69^α τὸ β'). «Ἰακώβῳ διδασκάλῳ». Ἄρχ. Χαλεπὸν μὲν τῆς ἐνεγκαμένης πόρρῳ που στρατεύεσθαι. — οδ' (φ. 69^α τὸ β'). «Κωνσταντίνῳ Δούκᾳ βοιβόδα, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἐκ πολλοῦ μέντοι γε τὴν βάσκανον ἐμεμφόμεθα τύχην. — οε' (φ. 70). «Κυ-

ρίῳ Δοσιθέῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων. Ἄρχ. Τρίτην ταύτην ἐπι-
στολήν. — ος' (φ. 70⁶). «Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι Παλασιῳ». Ἄρχ. Τῆς ἐπεράστου καὶ περισπουδάστου μοι συμβίου. —
οζ' (φ. 73^α) «Τῷ δόκτορι Ἰωάννῃ Κομνηνῷ». Ἄρχ. Καὶ παρ-
όντι μὲν ἐναγχος ὠμικηκότος ἐμοῦ. — οη' (φ. 73⁶). «Τῷ
διδασκάλῳ Σεβαστῷ». Ἄρχ. Ὁ τοῦ χεύματος, ὃ τῆς πλήμ-
μης. — οθ' (φ. 74^α). «Τῷ κύρ Ἰακώβῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἀλλὰ
καὶ ἐν ἄλλοις ὃ γὰθῆ γράμμασιν. — π' (φ. 74⁶). «Τοῖς παι-
σιν, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Καλινῶν ἐπιδεῖται τὸ νεάζον, ὃ φίλ-
τατοι. — πα' (φ. 75⁶). «Σκαρλάτῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Οὐκ
ἐκ τούτου σοι ὃ φίλτατε Σκαρλάτε. — πβ' (φ. 75⁶). «Νικο-
λάῳ, ὑγιαίνειν». Ἄρχ. Ὡν ἢ ἐκ φύσεως ἢ ἀπὸ τύχης ὑστερί-
ζειν ἐλάχομεν. — πγ' (φ. 76^α). «Τοῖς παισιν, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἔως πότε τῇ χύδην, ὃ ποθεινότατοι, καὶ ἀγοραία
διαλέκτῳ χαλκεύοντες οὐ παύεσθε; — πδ' (φ. 76⁶). «Κύρ
Ἰακώβῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἡδέα μοι καὶ τερπνὰ τὰ παρὰ
τῆς σῆς ἐλλογιμότητος γράμματα. — πε' (φ. 77^α) «Τῷ πολυ-
εράστῳ μοι Νικολάῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ὡ πόσης ἀπὸ τῶν
σῶν γραμμάτων ἠδονῆς ἐνεφορήθην. — πες' (φ. 77^α). «Τῷ
αὐτῷ». Ἄρχ. Ἀντὶ τῶν ὑπηρεγμένων εὐχῶν. — πζ' (φ. 77^α).
«Ἀνωνόμῳ». Ἄρχ. Διὰ πολλῆς ἀποκεχρημένου σου πικρίας.
— πη' (φ. 78⁶). «Τοῖς παισιν αὐτοῦ». Ἄρχ. Τραχεῖα ἢ ἐπ' ἀρε-
τὴν ὁδός. — πθ' (φ. 79^α). «Τῷ κύρ Ἰακώβῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ.
Οὐκ ὀλίγην ἀθυμίας αἰθάλην ἐπήνεγκέ μου τῇ ψυχῇ τὰ
ὑμέτερα γράμματα. — λ' (φ. 80^α). «Ἀνωνόμῳ ζηλοτυπούση». Ἄρχ. Ἀγανακτεῖς ἀδικεῖσθαί σε παρὰ τοῦ συζύγου. — λα'
(φ. 81^α). «Μανουήλῳ Μουσελίμῳ». Ἄρχ. Ἐλὼν ὑποτίθημί σου
τῇ ἀγαθοποιῷ φύσει. — λβ' (φ. 81^α). «Κωνσταντίνῳ Καντα-
κουζηνῷ». Ἄρχ. Ταῖς φιλίαις χρώμενοι δυνάμεσι. — λγ' (φ.
81⁶). «Τοῖς ἐμοῖς παισιν εὐ πράττειν, καὶ ὑγιαίνειν». Ἄρχ. Καὶ
τὴν μὲν ὑμετέραν μητέρα ἀωρία θανάτου ἀφ' ἡμῶν ἤρπα-
σεν. — λδ' (φ. 82^α). «Ἀνωνόμῳ». Ἄρχ. Οὐ λέληθέ με πο-
ταπὰ θηρία. — λε' (φ. 82^α). «Ἀνωνόμῳ». Ἄρχ. Τί μοι ἀφι-
λίας ἐγκαλεῖς ὃ βλάξ. — λς' (83^α). «Τῷ υἱοῦ αὐτοῦ Νικολάῳ
εὐ πράττειν, καὶ ὑγιαίνειν». Ἄρχ. Ἴδού σοι ρεῖ κατὰ ροῦν ὃ φίλ.

τατε. — ζζ' (φ. 83⁶). «Τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεδρεύουσιν ἀρχιερεῦσιν, εὖ πράττειν». Ἄρχ. Πάντες μὲν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ πάντοτε. — ζη' (φ. 84²). «Τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, χαίρειν». Ἄρχ. Ὡς ἐνὶ μάλιστα προσεταιρίζουσι. — ζθ' (φ. 85²). «Τοῖς παισὶν αὐτοῦ». Ἄρχ. Τῆς προσκαιροῦ ζωῆς μήτηρ ἐστὶν ἡ μέλλουσα. — ς' (φ. 85⁶). «Τοῖς αὐτοῖς». Καλὸν μὲν τὸ μὴ ἀμαρτάνειν. — ςα' (φ. 86²). «Τοῖς ἐμοῖς φιλτάτοις, εὖ πράττειν». Ἄρχ. Ὅτι μὲν λίαν διαφιλοτιμείσθε περὶ τὸ σῶμα. — ςβ' (φ. 86⁶). «Νεοφύτῳ Φιλιππουπόλειως». Ἄρχ. Τοῖς σοῖς ἀχθεσθεῖς δυνάσταις. — ςγ' (φ. 87²). «Τοῖς ἐμοῖς ἐπεράστοις υἱέσιν». Ἄρχ. Αἱ μὲν κατορθώσεις, ὧ φίλτατοι. — ςδ' (φ. 88²). «Τοῖς ἐμοῖς φιλτάτοις χαίρειν». Ἄρχ. Πολλοὺς τῶν φίλων ὡς ὑμᾶς ἐπιφαιτῶντας. — ςε' (φ. 91²). «Τῷ ὑψηλοτάτῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Βασσαράβῃ βοιβόδῃ, ἡγεμόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας». Ἄρχ. Παῖδες εἰσὶν ἡμῶν οἱ λόγοι. — ςς' (φ. 91⁶). «Τοῖς αὐτοῦ παισὶ». Ἄρχ. Φεῦ τῆς ῥαθυμίας καὶ τῆς νωθείας. — ςζ' (φ. 91⁶). «Ἰακώβῳ τῷ διδασκάλῳ». Ἄρχ. Τῶν ὑπηρεγμένων ὅποσοι τὰς χάριτας ἀποτίουσιν. — ςη' (φ. 92²). «Σεβαστῷ [Κυμινήτῃ] τῷ καθηγεμόνι ἐν τῷ φροντιστηρίῳ». Ἄρχ. Τὴν ἀπέραντόν σου σιωπὴν. — ςθ' (φ. 92⁶). «Τίνας ἂν εἶποι λόγους Περίλαος, τῷ ταύτῳ μελλῶν περιαρθῆναι;». Ἄρχ. Φεῦ, ὧ δύστηνε ποῖόν σοι μέρος ἐχαλκεύσω. — ςι' (φ. 94²). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Ἀσκὸν τίλλειν, Αἰθίοπα σμήχειν. — ςια' (φ. 94⁶). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ὅσα σοι φθᾶς ἐπέστειλα. — ςιβ' (φ. 95²). «Ἰωάννη». Ἄρχ. Νενίκηκας ὧ γενναῖε. — ςιγ' (φ. 65⁶). «Τοῖς δεκτουτάτοις Χίου». Ὅποσα τοῖς πρέσβεσιν ὑμῶν συναντελαβόμεν. — ςιδ' (φ. 96²). «Δημητρίῳ». Ἄρχ. Κοινὰ φασὶ τὰ τῶν φίλων, καὶ μὴ μόνον οὐ αἱ περιουσίαι. — ςιε' (φ. 96²). «Γεωργίῳ». Ἄρχ. Τί ταῦτ' ὧ γενναῖε; — ςις' (φ. 96⁶). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Πολλάκις ἡ σὴ λογιότης. — ςιζ' (φ. 96⁶). «Ἰωάννη». Ἄρχ. Βουλὴν αὐθις αἰτῆ παρ' ἐμοῦ. — ςιη' (φ. 97⁶). «Κύρ Ἰακώβῳ, τῷ διδασκάλῳ». Ἄρχ. Διὰ πολλῶν ἐμὲ προσπεποικώς. — ςιθ' (φ. 98²). «Ἀωνόμῳ». Δεκαετίαν ὅλην βασιλικῶν ἀναλωμάτων ἐξετάσαι. — ςικ' (φ. 98⁶). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Τὸ δάνειον εἰληφᾶς ὧ καλέ — ςικα' (φ. 98⁶). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Πάντες κε-

χαρισμένοι, καὶ πάντες, ὅποσοι τοῖς σοῖς ἐφοδιάζονται
 γράμμασιν. — ρκδ' (φ. 99^a). «Κύρ Ἰακώβω, τῷ διδασκάλῳ». *Ἄρχ.* Τὰ πρῶτα μοι τῆς ἐπανελθούσης ὑγείας προοίμια.
 — ρκγ' (φ. 99^b). «Ἀγορίτῃ τινὶ καλογέρῳ». *Ἄρχ.* Τί μέμνας
 οὕτως. — ρκδ' (φ. 100^a). «Τῷ πρωτεκδίκῳ Χουρμούζῃ». *Ἄρχ.*
 Τῶν ὑπηρεγμένων ὑπουργημάτων τὴν μνήμην. — ρκε' (φ.
 100^b). «Τοῦ αὐτοῦ εὐχὴ μετὰ τὸ ἀπόδειπνον». *Ἄρχ.* Ἄνυμνοῦ-
 μέν σε ὁ θεὸς ὁ ὑπεράγαθος. — ρκς' (φ. 100^b). «Εὐχὴ τοῦ
 ὁρθροῦ». *Ἄρχ.* Ὁ ἐν μονάδι φύσεως τρισσοφαῆς θεός. — ρκζ'
 (φ. 102^a). «Τοῦ αὐτοῦ κυρίου Ἀλεξάνδρου Ἐπιστολὴ
 δογματικὴ». *Ἄρχ.* Τοὺς Ὀθωμανοὺς ἐπὶ Γερμανῶν ἐκστρα-
 τευομένους ὡς οὐδέποτε παμπληθεῖς, ἔτεσιν ἀπὸ σωτῆρος
 ἀχίς'. — ρκη' (φ. 104^a). «Τοῖς παισὶν αὐτοῦ». *Ἄρχ.* Καὶ αὐθις
 κατὰ τὴν ἀπὸ Βελγρᾶδων ἐπάνοδον. — ρκθ' (φ. 105^b). «Τῷ
 ἐπεράστῳ μοι υἱῷ Νικολάῳ χαίρειν». *Ἄρχ.* Τοῖς σοῖς ἐντετυχη-
 κότα λατινικοῖς γράμμασιν. — ρλ' (φ. 105^b). «Ἀνωνόμῳ». *Ἄρχ.*
 Τὴν τιμίαν ἐπιστολὴν τῆς σῆς εὐγενείας δεξάμενος. — ρλα'
 (φ. 106^a). «Τῷ ἐπεράστῳ μοι υἱῷ Νικολάῳ χαίρειν». *Ἄρχ.* Ἐλ-
 ληνιστὶ καὶ τῆ ἀγοραίᾳ διαλέκτῳ γεγραυμένας δύο σου
 ἐπιστολάς ἐδεξάμην. — ρלב' (φ. 107^a). «Τοῖς παισὶν αὐτοῦ»
 (αψ'ς', Δεκιμβρίου ιδ'). *Ἄρχ.* Καλὴ μὲν ἡ θεωρία. — ρλγ'
 (φ. 107^a). «Σεβαστῷ [Κυμινήτῃ] τῷ διδασκάλῳ». *Ἄρχ.* Τὰ σὰ
 γράμματα τὰ ἐναγχος ἀποσταλέντα. — ρλδ' (φ. 109^a). «Ἐπι-
 στολὴ συνοδικὴ πρὸς τὸν πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κύριον Γεράσι-
 μον». *Ἄρχ.* Καινοτομίας τινὸς εἰσηγητῆν. — ρλε' (φ. 110^b).
 «Ἀνωνόμῳ». *Ἄρχ.* Ὡςπερ ὁ χαλκεὺς τὴν τοῦ χαλκοῦ φύ-
 σιν. — ρλς' (φ. 111^b). «Τῷ φιλότῳ μοι υἱῷ Νικολάῳ χαίρειν». *Ἄρχ.*
 Τῶν σῶν γραμμάτων τῶν ἐν τῇ Φιλίππου διατρίβοντι.
 — ρλζ' (φ. 112^a). «Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ κυρίῳ Κλή-
 μεντι». *Ἄρχ.* Τὰ σιωπὴν ἐγκαλοῦντά μοι γράμματα. —
 ρλη' (φ. 112^b). «Τῷ πρωτεκδίκῳ κύρ Σπαντωνῆ». *Ἄρχ.* Τοι-
 οὔτον ἄρα φίλος εἰλικρινής. — ρλθ' (φ. 113^a). «Ἀνωνόμῳ». *Ἄρχ.*
 Εἰ καὶ ἕλης τοῦ γράφειν ἀμοιρῷ. — ρμα' (φ. 113^a).
 Ἄνεπίγραφος. *Ἄρχ.* Πᾶν ἀποσειέται φάρμακον. — ρμα'
 (φ. 113^b). «Ἀνωνόμῳ». *Ἄρχ.* Ἡδὺς μετὰ τὰ νέφη ὁ ἥλιος.

— ρμβ' (φ. 114^α). Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ. (1704, Σεπτεμβρίου 10^η). Ἄρχ. Ἐπιστέλλειν σοι βουλόμενος. — ρμγ' (φ. 114^β). « Ἀνωνύμῳ ». Ἄρχ. Τὰ γράμματα τῆς σῆς λογιότητος ἀσμένως ἐκομισάμην. — ρμδ' (φ. 115^α). Ἀνωνύμῳ. Ἄρχ. Σὺ μὲν ᾧ γαθὲ ἤδη καὶ τέρπη. — ρμε' (φ. 115^β). « Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ ». Ἄρχ. Ἡ μὲν διπνεκὴς περὶ τὴν βασιλείου ἀγλὴν ἀσχολία. — ρμς' (φ. 116^α). Τῷ ὀσιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Παχωμίῳ, τῷ ἀσκουμένῳ ἐν τῇ μονῇ τῆς ὑπεραγίας μου Θεοτόκου. Ἐν προθήκῃ διὰ νεωτέρας χειρὸς. « Τοῦ μαυρομόλου, τοῦ Νικολαίου βόδα ». — ρμζ' (φ. 116^β). « Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Καισαρείας κύρ Χρυσάνθῳ ». Ἄρχ. Ἡδέα μὲν δεῖ καὶ τερπνά. — ρμη' (φ. 116^γ). « Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ ». Ἄρχ. Οἱ μὲν γεωργοὶ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν εὐδαιμονίζουσιν. — ρμθ' (φ. 118^α). « Τῷ πνευματικῷ κύρ Λύξεντίῳ ». Ἄρχ. Ὅποσα περὶ μεταμορφώσεων Ἑλλήνων παισὶ μυθεύεται. — ρν' (φ. 118^β). « Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ ». Ἄρχ. Εἰ καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ὑμετέρας φιλοσόφου ψυχῆς. — ρνα' (φ. 119^α). « Τῷ αὐτῷ ». Ἄρχ. Τὴν Ἀδριανούπολιν ᾧ φιλότης πεμπταῖος κατέλαβον. — ρνβ' (φ. 119^β). « Δημητρίῳ ». Ἄρχ. Σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας φησὶν ἢ παροιμία. — ρνγ' (φ. 119^γ). « Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κλαυδίουπόλεως κυρίῳ Κοσμᾷ ». Ἄρχ. Εἴ τις ἕτερος ἐπιστέλλων μοι. — ρνδ' (φ. 120^α). « Δημητρίῳ ». Ἄρχ. Μέγιστον κειμήλιον καὶ πολυτίμητον θησαυρόν. — ρνε' (φ. 120^β). « Τῷ αὐτῷ ». Ἄρχ. Ἐν ταῖς δυστυχίαις ἢ ἀρετὴ μᾶλλον εἴωθεν ἀναλάμπειν. — ρνς' (φ. 120^γ). « Ἀνωνύμῳ ». Ἄρχ. Χθὲς κατέλαβε τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων ὁ πολύτλας Γεώργιος. — ρνζ' (φ. 121^α). « Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ ». Ἄρχ. Καλῶς εἴρηται ἡμέραν ἡμέρας εἶναι σοφωτέραν. — ρνη' (φ. 121^β). « Ἀνωνύμῳ ». Ἄρχ. Καὶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ὀσημέραι πολυτρόπως πολεμούμεθα. — ρνθ' (φ. 121^γ). « Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ ». Ἄρχ. Ἡ μὲν εὐτυχία ἀστατος. — ρξ' (φ. 121^δ). « Τῷ αὐτῷ ». Ἄρχ. Ἀναγκαῖα μὲν ἢ διὰ τῆς τῶν βιβλίων μελέτης προσκτωμένη παιδεία. — ρξα' (φ. 122^α). « Τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας κυρίῳ Γερασίμῳ ». Ἄρχ. Ὅτι φίλον μακαριότητι. (αψθ', Νοεμβρίου κη). — ρξβ' (φ. 122^β).

α Τοῦ αὐτοῦ τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ κύρ Ἰακώβῳ β. Ἄρχ. Τοῖς
 ὁδοιποροῦσιν ἐξεστὶ μὴ γράφειν. (1710, Δεκεμβρίου 31).
 — ρζγ' (φ. 123^α). α Ἄνωνύμου». Ἄρχ. Μεστὸς ὁ βίος μυ-
 ρίων δεινῶν. — ρζδ' (φ. 123^β). α Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ. Ἄρχ.
 Ἦ μὲν φύσις κρηπὶς ἐστὶ παντὸς πράγματος. — ρζε' (φ.
 124^α). α Ἄνωνύμου». Ἄρχ. Καὶ τοῦτο φιλίας ἀκραιφνοῦς
 δεῖγμα λαμπρόν. — ρζε' (φ. 124^β). α Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπο-
 λιτῇ Δρύστρας κυρίῳ Ἱεροθέῳ». Ἄρχ. Ὅσον τὸ ἀνέκαθεν ἡμῶν
 πρὸς τὴν ὑμετέραν φιλίαν καὶ ἱερὰν κεφαλὴν φίλτρον, ἴσμεν.
 ρζς' (φ. 125^α). α Τοῦ μητροπολίτου Δρύστρας κύρ Ἱε-
 ροθέου Ἀπάντησις». Ἄρχ. Οὐκ ἂν ἐς τοσοῦτον ἀνὴρ μυρε-
 ψός. — ρζη' (φ. 126^α). α Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ.
 Πολλὰ μὲν καλὰ καὶ γαθὰ. (... αψιαψ, Δεκεμβρίου αη). — ρζθ'
 (φ. 128^α). α Τοῦ διδασκάλου κύρ Ἰακώβου Ἀπάντησις». Ἄρχ.
 Ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος (... αψιαψ,
 Δεκεμβρίου κη). — ρο' (φ. 129^α). α Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ». Ἄρχ.
 Καὶ καθ' ἑαυτὸ μὲν ἀθυμίας οὐ μικρᾶς πρόξενον. —
 ροα' (φ. 129^β). α Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ἐρωτῆς ὡς
 ἔχει τὰ ἡμέτερα. — ροβ' (φ. 129^γ). α Τῷ αὐτῷ Ἄρχ. Φέρει πολ-
 λὴν ἠδονὴν τῷ σωθέντι μεμνησθαι πόνων. — ρογ' (φ. 130^β).
 α Τοῦ διδασκάλου κύρ Ἰακώβου Ἀπάντησις». Ἄρχ. Τὴν
 ἐκλαμπρον αὐτῆς ἐπιστολὴν προσκυνητικῶς ἀσπασάμενος
 ἔλαβον. — ροδ' (φ. 131^α). α Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ.
 Ἦδεα μὲν τὰ ὑμέτερα γράμματα. — ροε' (φ. 131^β). α Τῷ με-
 γάλῳ ἐκκλησιαρχῇ κύρ Χουρμούζῃ». Ἄρχ. Νέοις μὲν τὸ ἀστάτῳ
 γνώμῃ ταλαντεύεσθαι συγγνωστόν εἶν. — ρος' (φ. 131^γ). α Τῷ
 μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολόμων κυρίῳ Χρυσάνθῳ». Ἄρχ.
 Παῖσιος ὁ ὑμέτερος ἀφίκετο. — ροζ' (φ. 131^δ). Ἐπιστολὴ διη-
 γηματικὴ τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ὅτι φίλα τῇ σῆ
 λογιότητι τὰ παρ' ἡμῶν φοιτῶντα γράμματα. — ροη' (φ. 136^β).
 α Τῷ αὐτῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ὁ φρενῶν, ὦ δει-
 νότητος καὶ εὐμουσίας. — ροθ' (φ. 137^α). α Ἀπάντησις τοῦ
 κύρ Ἰακώβου». Ἄρχ. Πέμψας μὲν τὸν ποικιλότατον λόγον.
 — ροπ' (φ. 137^β). α Ἀλεξάνδρου τοῖς παισίην». Ἐχει ὅλη ὡδε·
 Ἐρρώσθέ μοι φίλτατοι, ἐρρώμαι κάγῳ, καὶ διατηρεῖν διὰ

ἡμᾶς ἐβρόμένους ἢ ἐξ ὕψους εὐμένεια. — ρπα' (φ. 137^b). **Ἰωάννου Νικολίου βασιδούδα**. Ἐχει ὅλη ὡδε Μοχθεῖν δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ πάντα λίθον κινεῖν, ὅπως ἐς γόνυ κάμψαντα τὰ τῆς Μολδοβλαχίας πράγματα ὀπωροῦν ἀνορθωθῆ. — ρπβ' (φ. 137^b). α' **Ἀλεξάνδρου ἀνωνύμου**. Ἄρχ. Ὡς γέ μοι λιπαρὲς αἶτι τὰ τῶν φίλων εἰδέναί. Ἐν τῇ ὧσ' εἴρηται ταῦτα. Αὕτη ἐγράφη ὀλόκληρος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐπιστολαρίου τούτου. — ρπγ' (φ. 138^a). α' **Τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας**. Ἄρχ. Ἱερὰ τῆς ὑμετέρας μακαριότητος ἐπιφοιτήσαντα γράμματα. — ρπδ' (φ. 139^b). **Ἀλεξάνδρου Δημητρίου**. Ἄρχ. Ἀλλ' ὦ καλὲ, τοσοῦτον ἔλκομαι τῇ ἰσχυρίῳ τῶν σῶν λόγων. — ρπε' (φ. 139^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ ἀνωνύμου**. Ἄρχ. Ἀκούω σε πολὺν ἐμοῦ καταχέοντα φλῆναφον. — ρπς' (φ. 139^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ**. Ἄρχ. Τὴν σὴν ἐκομισάμην ἐπιστολήν. — ρπζ' (φ. 140^a). α' **Τοῦ αὐτοῦ τῷ δικαιοφύλακι κυρίτζη Χουρμούζη**. Ἄρχ. Τί ἄρα σεσίγηκας. — ρπη' (φ. 140^a). α' **Τοῦ αὐτοῦ τοῖς παισὶν αὐτοῦ**. Ἄρχ. Τὸ θέρος παρήκε, καὶ παρήκασιν αἱ πολεμικαὶ τρικυμῖαι. — ρπθ' (φ. 140^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ τῷ πρωτεκδικῷ Σπαντωνῆ**. Ἄρχ. Τῷ καθῆσθαί φησι τὸ σοφόν. — ρπλ' (φ. 141^a). α' **Τοῦ αὐτοῦ Δημητρίου**. Ἄρχ. Πιστοῦ φίλου, φασίν. οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα. — ρπλ' (φ. 141^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου**. Ἄρχ. Μνήμης ὦ καλὲ σὺ καὶ γενναῖε. — ρπς' (φ. 141^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ**. Ἄρχ. Ὅσον σε κατηγοροῦκα τῆς εἰς φίλιαν ἀδικίας. — ρπγ' (φ. 142^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ ἀνωνύμου**. Ἄρχ. Ἀπόδεξαι τὸν παρόντα γραμματοφόρον. — ρπδ' (φ. 143^a). **Τοῦ αὐτοῦ τῷ διδασκάλῳ κυρ Ἰακώβῳ χείρειν**. Ἄρχ. Ὅσον γε τῶν ἐμῶν παιδῶν ἐρέγομαι (... αχ^εα^α φθίνοντος πρώτη μεταγειτνιῶνος). — ρπε' (φ. 143^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ ἀνωνύμου**. Ἄρχ. Τὴν σὴν ὡς ἄσμενος ἐκομισάμην ἐπιστολήν. — ρπς' (φ. 143^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Καστορίας κυρ Διονυσίῳ**. Ἄρχ. Τὴν σπάνιν τῶν γραμμάτων ὡς ἀμάρτημα. — ρπζ' (φ. 144^a). **Τοῦ αὐτοῦ ἀνωνύμου**. Ἄρχ. Μεγάλην ἀθυμίαν ἐπῆνεγκέ μοι τῇ ψυχῇ.

Αἱ ἐπιστολαὶ ρλζ' — ροζ' πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. ρξς', ρξη' καὶ ροθ'

παρασημειοῦνται ὑπὸ νεωτέρας χειρὸς ὡς γραφίσαι ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου Νικολάου βόδα, προστίθενται δὲ τῶν πλείστων αὐτῶν καὶ αἱ χρονολογίαι ἐν τέλει· κάτωθεν δὲ τῆς ὑπ' ἀρ. ρξδ' σημειοῦνται τάδε· Αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη τελεία, ἐν ταῖς ἐμπροσθεν ἐπιστολαῖς τοῦ ὑψηλοτάτου Νικολάου βόδα, καὶ εὐρήσεις αὐτὴν. Ἴδε πράγματι κατωτέρω ἀρ. θ, κα'.

β (φ. 145^a). «Ἔτεραι ἐπιστολαὶ πρὸς διαφόρους τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου βουδοδα».

Νεωτέρα χεὶρ προσέθηκεν· ἀηγεμονεύοντος ἐν Μολδαβίᾳ.

α' (φ. 145^a). «Τῷ πρωτεκδικῷ κύρ Σπαντωνῆ. Ἄρχ. Τὰ παραμυθητικὰ γράμματα τῆς σῆς λογιότητος.—β' (φ. 145^b). «Δημητρίω». Ἄρχ. Τῆς ἀληθοῦς φιλίας.—γ' (φ. 146^a). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Ἀκήκοά σου τεθνηκέναι τὸν ἀδελφόν.—δ' (φ. 146^a). «Ἀωνόμω». Ἐχει ὄλη ὥδι· Τῆς εἰς τὸν Δημήτριον φιλανθρωπίας πολλὰς ὀφείλω σοι χάριτας, ἅς ἔργοις ἀντίσαι βουλόμενος, περιττὸν νομίζω εἰκαίσις λόγοις νεανιεύεσθαι πρὸς τὴν ἀντέκτισιν. Ἐρόωσο.—ε' (φ. 146^a). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Λίαν ἄσμενος ἐκομισάμην τὰ παρὰ τῆς σῆς λογιότητος γράμματα.—ς' (φ. 146^b). «Τῷ κύρ Ἀντωνίω». Ἄρχ. Κάν τῆ φύσει κάν ταῖς τέχναις, τὰ ἀτελέστερα.—ζ' (φ. 147^b). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Οἶσθα καλῶς ὅποσα περὶ Ἡφαίστου.—η' (φ. 148^a). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Γάλακτι τρέφεται τὰ βρέφη.—θ' (φ. 148^a). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Ἐκ τῶν σῶν γραμμάτων ἔγνων. ι' (φ. 149^b). «Μάρκω διδασκάλω». Ἄρχ. Σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας ἢ παροιμία ἦσιν.—ια' (φ. 150^b). «Δημητρίω». Ἄρχ. Κυοφορεῖται οὐ μόνον τὰ ζῶα.—ιβ' (φ. 150^b). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Βραχύν ὄντα τὸν βίον.—ιγ' (φ. 151^b). «Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ». Ἄρχ. Τὸ τοῖς πλείοσι τῶν ἀνθρώπων ἀρέσκειν.—ιδ' (φ. 151^b). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Ἡ ἐν ὀλοιοφούν ἐπιτηδεύματι πρόοδος.—ιε' (φ. 152^a). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Φροῦνησις, καὶ ἀνδρεία, ἐξίσου εἰσὶν ἀναγκαῖα.—ισ' (φ. 152^b). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὴν χάριν οἶδασι μετρεῖν τὰς φιλίας.—ιζ' (φ. 152^b). «Ἀωνόμω».

Ἄρχ. Πάντες ἄνθρωποι τοῦ ἀρχεῖν ἐφίενται. — ιη' (φ. 153^α). «Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ». Ἄρχ. Οὐδὲν καλὸν κακότητος ἀμικτον. — ιθ' (φ. 153^β). «Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Οὕτως ἄρ' ὧ φίλη κεφαλὴ. — κ' (φ. 154^α). «Ἀνωνόμῳ». Ἄρχ. Ὅποσος δυσχερείας γέμει ὁποιοῦν ἀρχῆς εἶδος — κα' (φ. 155^α). «Ἀνωνόμῳ». Ἄρχ. Καὶ τοῦτο φιλίας ἀκραιφνοῦς δεῖγμα. (1711 Σεπτεμβρίου 3). — κβ' (φ. 156^β). «Δημητρίῳ». Ἄρχ. Οἶδα σου τὸ πρόθυμον, τὸ ἀγρυπνον. — κγ' (φ. 157^α). «Τῷ μητροπολίτῃ Δρύστρας κυρίῳ Ἱεροθίῳ». Ἄρχ. Σιγὴν ἡμῶν ἐγκαλεῖ τὰ ἄρτι φοιτήσαντα ἱερὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας πανιερότητας. — κδ' (φ. 157^β). «Τῷ πατριάρχῃ πρώτῳ Ἀλεξανδρείας κυρίῳ Γερασίμῳ». Ἄρχ. Συγγνώμην αἰτησόμενος ἦκω. — κε' (φ. 162^α). «Τῷ λογιωτάτῳ παπᾶ κύρ Σεραφείμῳ». Ἄρχ. Ἦδέα μὲν αἶψα καὶ τερπνὰ τὰ παρὰ τῶν φιλοῦντων γράμματα. — κς' (φ. 162^β). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Τί ποτ' ὧ γὰθὲ οὕτω μακρὸν σεσίγηκας χρόνον. — κζ' (φ. 163^α). «Ἀνωνόμῳ». Ἄρχ. Σὺ μὲν ὧ γὰθὲ οὐκ ἐθέλεις ἡμῖν ἀνακαλύψαι τὰ κατὰ σεαυτόν. — κη' (φ. 164^α). «Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ἡ μὲν χαρὰ λάλος ἐστίν. — κθ' (φ. 164^β). «Ἡ ἀπάντησις». Ἄρχ. Ἦκέ μοι τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητος ὑπέριμα γράμματα. — λ' (φ. 165^α). «Τῷ πατριάρχῃ πρώτῳ Ἀλεξανδρείας κυρίῳ Γερασίμῳ». Ἄρχ. Τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας μακαριότητος γράμματα. — λα' (φ. 165^β). «Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ταῖς ὁσημέραι φροντίσι τρυχόμενοι. — λβ' (φ. 166^α). «Τοῦ διδασκάλου κύρ Ἰακώβου». Ἄρχ. Τὰ βαρύντατα τῶν ὀφλημάτων χρεωκοπεῖται.

Αἱ πλεῖσταί τῶν ἐπιστολῶν τούτων κεχρονησμέναι ἐν τέλει εἶνε δὲ τῶν ἐτῶν 1710—1714.

7 (φ. 166^β). «Τοῦ μακαρίτου σεβαστοῦ διδασκάλου [Ἰακώβου;] τῷ σοφωτάτῳ Ἀλεξάνδρῳ Μαυροκορδάτῳ».

Ἐπιγράφεται. «Τῷ ἐνδοξοτάτῳ, σοφωτάτῳ, καὶ ἡμετέρῳ θειοτάτῳ, καὶ τὰ πάντα μοι εὐεργετικωτάτῳ καὶ ἐρασμιωτάτῳ καθηγεμόνι, καὶ διδασκάλῳ ἀγίῳ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ διερμηνευτῇ τῆς κραταιᾶς βασιλείας κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ τὴν ὀφειλομένην αἰδῶ, καὶ πᾶν ἐν Χριστῷ καταθῦμιον».

Ἄρχ. Ἐν καὶ μόνον τῶν πάντων ἀκεσώδυνον τῶν οἰωνοῦν ἐπισυμβάντων δεινῶν.

8 (φ. 169^α). «ἀρχαῖα», Νοεμβρίου ζ'. Ἀπόκρισις τοῦ κύρ Διονυσίου Βοζταντίου ὅταν ἔλαβε τὸ μέγα μήνυμα περὶ τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας».

Ἄρχ. Ἐξουσία οὐκ ἔστιν οὐδεμία εἰμὴ ἐκ θεοῦ ἄνωθεν.

9 (φ. 170^α). «Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας τῶν κατ' ἐπιτομὴν συγγραφέντων Ἰουδαϊκῶν παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἐξ ἀποβρήτων τῆς κραταιᾶς βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν».

Προστίθεται· ἀπαρ' ἐμοῦ † συλλεχθεῖσαι καὶ ἀποταμιευθεῖσαι εἰς τοῦτον μου χρῆσιν». Εἰς τὸ σημεῖον † ἀνταπεκρίνετο τὸ ὄνομα τοῦ συλλογέως, ὅστις εἶνε αὐτός ὁ παρασημειώσας τὰ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἀνωτέρω σημειούμενα περὶ τινῶν αὐτῶν ὡς γραφισῶν ὑπὸ τοῦ Νικολάου Βόδα. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶνε κατόπιν ἐπιμελῶς διαγεγραμμένον διὰ μελαίνης κηλίδος.

10 (φ. 193^α). «Ἀριθμολογία ἠθικὴ».

Ἄρχ. Οἱ μὲν τῶν ἀριθμῶν ἐμπειροὶ, πολλὰ περὶ ἐκείνων πραγματεύονται.

11 (φ. 211^α). «Αἰνίγματα ἢ γρίφοι».

Ἐν ἰάμβοις καὶ ἐν ἀρχαίᾳ γλώσσῃ.

12 (φ. 213^α). «Προσθήκη ἀριθμολογικῆ».

13 (φ. 215^α). «Ἔτερα αἰνίγματα».

Ὅποια τὰ ὑπ' ἀρ. 11.

14 (φ. 216^α). «Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ δράματος Εὐσταθείου καθ' Ἰσμινίαν καὶ Ἰσμίνην».

15 (φ. 220^α). «Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὴν Χριστοῦ γεννησιν τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Σαμουήλ».

Ἄρχ. Ὅταν μία μεγαλωτάτη ἐλλαμψίς, εὐσεδέστατε,

ὕψηλότατε, καὶ φιλόχρῃστε αὐθέντα, καὶ μεγαλοπρεπέστατε ἡγεμόν.

Μένει κολοβός ἐν λέξει τῶν ἐχθρῶν καὶ πολέμιον αἰσθητόν τε καὶ νοητόν . . .

Προτάσσεται τοῦ κώδικος ἐν φ. α⁶-β² «Πίναξ τῶν ἐν τούτῃ τῇ βιβλῷ περιεχομένων». Ἐν τούτῳ μετὰ τὸν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 15 λόγον τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σαμουήλ περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἐξῆς λείποντα νῦν ἐκ τοῦ κολοβοῦ κώδικος: α') «Κανὼν τοῦ μητροπολίτου Μυρῶν Μιχαήλου κατὰ Λατίνων καὶ ἑτέρων διαφορῶν αἰρέσεων». — β') α' Ἔτερα τροπάρια κατὰ αἰρετικῶν ἐν τῇ ἐνάτῃ ᾠδῇ τοῦ ἐκ τοῦ κανόνα Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ἀδελφίου. — γ') α' Ἔτερος κανὼν κατὰ Λατίνων, καὶ τῶν πέντε διαφορῶν αὐτῶν.

Στάχσις βυρσίνη μετὰ διανθοῦς ρομβοειδοῦς προστυπώματος ἐν τῷ μίσῳ, ἣς ἀπεβλήθη τὸ πρόσθιον μέρος. Ἐν δὲ τῷ χάρτῃ τῷ προσκεκολλημένῳ ἐσῶθεν ἐπὶ τοῦ σωζομένου ὀπισθίου μέρους τῆς σταχώσεως ἐπίτομος ἀναγραφή τινῶν τῶν ἐν τῷ κώδικι περιλαμβανομένων ἐπιστολῶν.

Ὡς δείκτης ἐχρησίμευε φύλλον χάρτου, περισωζόμενον καὶ νῦν ἐν τῷ κώδικι καὶ περιλαμβάνον σημειώματα περὶ Ἰωάννου Καλίκα, Παλαμά, Νικηφόρου Γρηγοροῦ, Δημητρίου Κυδωνῆ καὶ Λατινοφρόνων καὶ χωρία τινὰ Μαξίμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης.

66.

Χαρτ. 0,220 × 0,167. Αἰῶνος XVII καὶ XVIII (φ. 185-409).

1 (φ. 185⁶). «Προβλήματα διάφορα τοῦ θεοστέπτου βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου Μεγαλοβίττῃ μονοήμερα».

Μετὰ λύσεων. Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Προτάσσεται Ἐπιστολὴ τοῦ Γάβρης Παῖσου «Τῷ μεγαλοπρεπιστάτῳ καὶ πανυπερεκλαμπρωτάτῳ κυρίῳ Πέτρῳ τῷ Μεγαλοβίττῃ».

2 (φ. 202⁶). «Ἐρωταποκρίσεις ἀναγκαῖαι ἐκάστῳ εὐσεβεῖ

ἐρμηνευθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐξοχωτάτου ἐν διδασκάλοις μεγάλου λογαθέτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου **Ἰωάννου Καρυοφύλλου** διατρίβοντος ἐν Βουκουρεστίῳ ».

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3 (φ. 218^α). « **Μπεράτι τοῦ πατριάρχου κυρίου Κ. ρίλλου** ».

Ἄρχ. Ἐν ἑτει χιλιοστῷ ἑκατοστῷ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Σεφέρ.

4 (φ. 223^α). « **Περιγραφή τῆς Φράντσας** ».

Ἰπὸ **Μεχμέτ ἐφέντη** σταλέντος πρέσβειως ἐπὶ Σουλτάν Ἀχμέτ κατὰ τὸ 1132 τῆς Ἑγίρας εἰς Γαλλίαν, βεζυρεύοντος τοῦ Ἰμπραήμ πασσᾶ.

5 (φ. 245^α). **Ῥωμανοῦ αὐτοκράτορος** « **Βασιλικὸν χρυσόβουλλον διὰ τὸ ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ βασιλικῇ μονῇ τοῦ Ἐηροποτάμου τίμιον ξύλον τὸ μέγα** ».

Ἄρχ. Ὁ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων βραβευτής. Ἐν τέλει ὑπογεγραμμένος Ῥωμανὸς Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ ἀδόστακτος.

6 (φ. 247^α). « **Ἐκ τῶν τοῦ Σουέδα** » βίαι τῶν φιλοσόφων.

7 (φ. 249^α). « **Μάρκου Εὐγενικοῦ Πρὸς τὸν Σχολάριον καθολικὸν κριτὴν γεγονότα** ».

Ἄρχ. Ἐνδοξότατε, σοφώτατε, λογιώτατε καὶ ἐμοὶ ποθεινότατε ἀδελφέ.

8 (φ. 250^α). **Ἰουλιανοῦ τοῦ παραστάτου** Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον.

9 (φ. 250^β). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰουλιανόν.

10 (φ. 251^β). Ἐπιστολὴ ἐκ τοῦ Ἀθῶ τῷ 1752 πρὸς Ἐλισάβετ αὐτοκράτειραν Ῥωσίας καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς Πέτρον.

Ἄρχ. Ὅταν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ ὑπέρτατον ὕψος καὶ μέγεθος τῆς θεοσιτέπτου καὶ θεοδοξάστου ὑμῶν μεγαλειότητος.

11 (φ. 252^a). Ἐπιστολή ἐκ τοῦ Ἄθω πρὸς τὴν ἱερὰν σύνοδον τῆς Ῥωσίας.

12 (φ. 253^a). Τοῦ γέροντος Γορνόβου Ἰωσήφ Δύο ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν μητροπολίτην Λήμνου Παρθένιον.

Ἡ πρώτη τῷ 1753.

13 (φ. 253^a). Τοῦ αὐτοῦ Τροπάριον πρὸς τὸν Παρθένιον.

14 (φ. 253^b). «Πρὸς τὸν ἅγιον Παρθένιον Λαμφάκου ἰδιόμελα καὶ προσόμοια ποίημα», Ἡαρθενίου Ἱεροσολύμων.

15 (φ. 254^a). «Πρὸς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Ῥηγίνον ἐπίσκοπον Σκοπέλων ποίημα Ἐκωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σκοπέλων».

16 (φ. 255^a). «Ποίημα Ἀναστασίου ἱεροδιακόνου τοῦ Γορδέου ἐκ τῶν τοῦ Θεοδώρου Γαζῆ περὶ ὀρθογραφίας διὰ στίχων πολιτικῶν».

17 (φ. 271^a). «Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Ἡτωχοπροδρόμου Περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων διὰ στίχων, ποῦ δασύνονται, καὶ ποῦ φιλοῦνται, καὶ περὶ ἀντιστίχων».

Οἱ στίχοι γεγραμμένοι κατάλογάδην. Ἐν τέλει (φ. 284^a) «Ἐπιστολή τοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν τὸν καθηγούμενον ταύτας τὰς λέξεις».

18 (φ. 285^a). «Ἐπιστολή Δράκου Σούτζου μεγάλου λογοθέτου πρὸς Ἐκωνσταντῖνον μέγαν ποστέλνικον τὸν Καρατζᾶ».

Ἐμμετρος. Ἄρχ.

Ἄδελφὲ ποστέλνιτζέ μου
δὲν τὸ ἔπαθα ποτέ μου
τί κακό ναι συλλογίσου
μῆτ' ἐμπρὸς μῆτε ὀπίσου.

Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει αψμεϞ ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ.

19 (φ. 288^a). «Ἀπόκρισις τοῦ Ἐκωνσταντίνου Καρατζᾶ ὡς ἐκ μέρους τοῦ ποστέλνικου».

Ἐμμετρος.

20 (φ. 289⁶). «Θεμιστοκλέης Τημενίδα χαίρειν».

21 (φ. 289⁶). «Διαίρεσις τῆς Παλαιᾶς».

22 (φ. 290^α). «Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω ὑπὸ Μιχαὴλ βασιλέως τοῦ Λατινόφρονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Λατίνων καὶ Λατινοφρόνων».

23 (φ. 291⁶). «Διὰ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ μεμβράτινον ὅπου εἶναι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τὸ Ἐδῆρνε Καπί εἰς τὴν Πόλιν».

Ἐχει δὲ ὡδε, γεγραμμένον χειρὶ τοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε· τὸ παρὸν ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀφιερῶθη παρὰ τοῦ ἐντιμοτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῦ κυρίου Ἀρσενίου τοῦ ἀπὸ τῆς Κρήτης εἰς τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας ναόν, ὄντος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τῇ Φεραρίᾳ, ὃ καὶ ἐνεχειρίσθη παρ' αὐτοῦ μετὰ πάσης προθυμίας καὶ σπουδῆς· ὄντινα ἱερομόναχον ὑπεραπεδέξατο ὃ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, καὶ εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις ἠμείψατο· καὶ τὸν ἀποσπᾶσαι ὅπωςδῆποτε τοῦτο, ἢ ἀποσιλῆσαι τοῦ προειρημένου θείου ναοῦ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας βουληθῆσόμενον, ἀραῖς καὶ ἀναθεματισμοῖς καθυπέβαλε· διὸ καὶ ὀφείλει τοῦτο εὐρίσκεισθαι ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ εἰς τὸ διπνεκὲς, ὡς κτῆμα αὐτῆς ἀναπόσπαστον· ἐπεὶ ὃ ἀποσπᾶσαι τοῦτο τολμῆσων ἔσται ὑπὸ ἀνάθεμα καὶ ἄλυτον καὶ φρικῶδη ἀφορισμὸν ὡς ἱερόσυλος, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τῶν σταυρωτῶν τοῦ Χριστοῦ. Μηνὶ ἰουλίῳ εἰς ἡμέρα Κυριακῇ μετὰ τὴν ἀναίμακτον καὶ θεῖαν μυσταγωγίαν, παρόντων πάντων τῶν ἀρχιερέων, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς ἐκκλησίας ἐν ἔτει ς' μς', ἰνδικτιῶνος πρώτης. Ὑστερον δὲ ἀφιερῶθη παρὰ τοῦ ἐντιμοτάτου ἀρχοντος κυρίου Μανουὴλ τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἀνεψιοῦ Γενναδίου ἀρχιερέως τοῦ ἐπιλεγομένου Τζιμιλάρου ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου εἰς τὴν πύλιν τῆς Ἀδοιανουπόλεως

προσαγορευομένην, καὶ ἐξανασταχώθη. καὶ ἐκοσμήθη ἐν ἔτει ζος ἰνδίκτιωνος ια' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἕξ. ἡμέρα Σαββάτω :-

24 (φ. 292^α). « Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς παρὰ Νεοφύτου τοῦ ἕξ Ἑβραίων ».

25 (φ. 295^α). « Περὶ τῆς φρονίμου κόρης ».

26 (φ. 296^α). « Στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς τὰ ἅγια πάθη τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, ρηθέντες παρὰ τῆς Θεοτόκου Μαρίας ὁρηγούσης ».

Κατὰ δύο σελίδας. Ἄρχ.

Ἄναξ βασιλεῦ, παντάναξ, παντεργάτα
ἀναρχε, παντέλειε, πανάγιέ μου.

Ἔπονται « Ταῦτα τοῦ δεσπότου ῥήματα πρὸς τὴν ἀγνὴν μητέρα » καὶ πάλιν Στίχοι τῆς Θεοτόκου πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἰωσήφ πρὸς τὸν Πιλάτον καὶ Πιλάτου πρὸς Ἰωσήφ.

27 (φ. 297^α). « Ψυχῆς παραίνεσις κατ' ἀλφάβητον » ἑμμετρος.

28 (φ. 298^β). « Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἱαμβοὶ ».

29 (φ. 298^β). « Πρὸς τὸν θεολόγον Ἰωάννην » ἱαμβοὶ.

30 (φ. 298^β). « Τοῦ ἑλλοῦ κυροῦ Μιχαὴλ Περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων ».

31 (φ. 299^β). « Ἀδέσποτον. Παραμυθία ».

Ἑμμετρον. Ἔπονται ἄλλα ἱαμβικὰ ἐπιγράμματα « Φθόνος » καὶ « Ματαιότης βίου ».

32 (φ. 300^β). « Ἐπιστολὴ Ἑλλάτωνος μοναχοῦ πρὸς τινὰ Κουράδον μαίστορα ».

Ἐπεταὶ « Ἀπάντησις » εἰς αὐτήν.

33 (φ. 301^α). « Ἀπὸ ἄλλο βιβλίον περιέχον τὴν διάλεξιν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου μετὰ Ἑρβᾶν. Στίχοι ἱαμβικοὶ παρακλητικοὶ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ θεὸν Νεοφύτου διακόνου τοῦ γράψαντος τὸ βιβλίον αὐτό ».

34 (φ. 301^α). « Ἀπὸ ἄλλο βιβλίον νομικὸν Στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον ὡς ἀνὰ τροπάρια ».

35 (φ. 301⁶). « Ἄλλοι ἠθικοί ».

36 (φ. 302^α). « Ἄλλοι εἰς τὸν Χριστόν ».

37 (φ. 302^α). « Χρυσόβουλλον τοῦ αὐθέντου Ἰωάννου Νικολαίου βοεβόδα ».

Ἄρχ. Ἐξ ἀρχῆς ἀφ' οὗ ἐτιμῆθη τὰ τῶν Χριστιανῶν πράγματα ἀρχαῖς τε καὶ ἐξουσίαις μέχρι τῆς σήμερον. Ἐν τέλει· ἐν γασίῳ τῆς Μολδαβίας· ἔτει αψιδῷ Φευρ.

38 (φ. 303^α). « Τοῦ αὐτοῦ ἄλλο ».

Ἄρχ. Οὐ μόνον εὐσεβὲς καὶ δίκαιον εἶναι, οἱ προστάται τοῦ λαοῦ νὰ ἐπισκέπτονται καὶ νὰ φροντίζουσι.

39 (φ. 303⁶). « Τοῦ αὐτοῦ ἄλλο ».

Ἄρχ. Θέλημα τοῦ θεοῦ εἶναι εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον ἐν παντὶ ἀγαθῷ.

40 (φ. 305^α). Ἐρμηνεία εἰς πέντε κεφάλαια « τῆς γραμματικῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐξ ἀπορρήτων ».

41 (φ. 307^α). « Ἰωάννου ἱερέως Μορεζίνου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κρήτης ὅτι ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐστὶν ἡ κλίνη τοῦ Σολομῶντος ».

Ἔπονται· « Ὅτι ἡ Παρθένος ὀνομάζεται παρὰ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ». — « Τοῦ αὐτοῦ Τροπάρια ψαλλόμενα πρὸς τὸ, Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατὰ ἀλφάβ: » — « Στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Παναγίας ».

Ἐν τέλει (φ. 309^α). « Τὸ βιβλίον τῆς ἁγίας καὶ θαυμαστῆς κλίνης τοῦ ἀληθινοῦ Σολομῶντος, τὸ περιέχον ἐξήκοντα λόγους εἰς τὴν Παναγίαν, εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Παναγία ἐστὶ νοπτῶς αὐτὴ ἡ κλίνη συντεθὲν παρὰ τοῦ προφθέντος Ἰωάννου ἱερέως Μορεζήνου τοῦ Κρητὸς εἰς εὐχαριστίαν ὅπου τὸν ἐφύλαξεν ἀδλαδῆ ἀπὸ τὸ ὑπερβολικὸν θανατικὸν ὅπου τότε ἦτον εἰς τὴν νῆσον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀντέγραψα ταῦτα, ἐτελειώθη κατὰ τὸ χιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν ἐννενηκοστὸν ἔνατον ἔτος, κατὰ μῆνα Ἀπριλλίον: ~ Ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε Σκοπελίτου κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν τεσσαρακοστὸν ἔνατον ἔτος, κατὰ μῆνα πάλιν Ἀπριλλίον, εἰς δόξαν

τῆς Παναγίας, καὶ κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀδελφῶν μου Χριστιανῶν.

42 (φ. 309⁶). «Νεωτέρου τινὸς ἀνωνύμου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον» στίχοι.

43 (φ. 311^α). Ἐπιγράμματα ἰαμβικά.

« Ἐν τῷ ναῷ τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας ». — « Ἐν τῷ νάρθηκι τῆς μητροπόλεως Νικαίας ». — « Ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκης » — « Εἰς τὸν νάρθηκα τῆς Παναγίας τῆς Χάλκης ».

44 (φ. 313^α). « Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ ».

45 (φ. 329⁶). « Κανὼν κατανουκτικὸς εἰς τὸν δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ποίημα κυροῦ Λέοντος τοῦ δεσπότης ».

46 (φ. 332^α). « Εὐχὴ εἰς τὸν δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν γλυκύτατον ».

47 (φ. 333^α). « Εὐχὴ ἑτέρα ».

48 (φ. 333⁶). « Εὐχὴ εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν ».

49 (φ. 334^α). « Ἐρώτησις τῶν Μοσχοῦθων ἀρχιερέων πρὸς τὸν Γάζης μητροπολίτην κύριον Παΐσιον διατὶ φορεῖ ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας χρυσὸν λῶρον ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ διπλοῦν ἐπιτραχήλιον, καὶ διατὶ λέγεται, καὶ γράφεται, καὶ κριτῆς τῆς οἴκου : ~ Κεφ. υπζ^{ον}. Ἀπόκρισις τοῦ αὐτοῦ [Παΐσιου Γάζης] ».

Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ , ακς^ω (sic).

50 (φ. 335^α). « Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Ἐκ τῆς τεσσαροκοστῆς ἑκτῆς ὁμιλίας εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον ».

51 (φ. 336⁶). « Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου ».

52 (φ. 336⁶). « Κυρίλλου Ἱεροσολύμων Εἰς τὸ, Καὶ ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς ».

53 (φ. 337^α). « Καισαρίου Δαπόντε Πρὸς τὴν σύνοδον τῆς Μοσχοῦθίας ».

Ἐν τέλει· ἀψνιψ.

54 (φ. 338^a). « Τῶ ἐν Βουκουρεστίῳ Χατζῆ Σπαντωνῆ φιλαργύρω ».

Ἐν τέλει· ἀψγ'· τ· Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

55 (φ. 340^a). « Ἐγκώμιον εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα ».

Ἄλλη χειρὶ προστίθεται· συντεθέν παρὰ **Κ**αίσαρίου **Δ**απόντε ».

56 (φ. 342^a). « Μετάφρασις τοῦ Ἰσου τοῦ παραπεσόντος γραμματοῦ τοῦ βηγγὸς τῆς **Π**ρουσίας καθὼς εἰς τὰς προλαβούσας εἰδήσεις ἐγράφομεν ἀπὸ κζ^η αὐγ. alla poua γεγραμμένου ἀπὸ τὰ περίχωρα τοῦ Πρέσλαου ».

57 (φ. 343^a). « Βίος Ματθαίου Καντάκουζηνοῦ βασιλέως ».

58 (φ. 348^a). « Προσφώνημα τῶ παναγιωτάτῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ δεσπότῃ τῶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Κοσμᾷ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς αὐτοῦ πατριαρχείας ».

Ἄλλη χειρὶ προστίθεται τάδε· « Προσφωνήθη καὶ συνετέθη παρὰ τοῦ διδασκάλου **Κ**ρετίου ».

59 (φ. 356^a). « Προσφώνημα γεγονὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐνδόξως συντελεσθέντων ἀρράβωνων τῆς ἐκλαμπρότατης δομνίτζης (προστίθεται ἄλλη χειρὶ· κυρίας σουλτανίτζης) καὶ φιλιτάτης θυγατρὸς τοῦ ὑψηλοτάτου, καὶ θεοσεβεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Μολδοβίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Ἰωάννου Νικολάου μετὰ τοῦ εὐγενεστάτου κυρίτζη Γεωργάκη υἱοῦ τοῦ ἐξοχωτάτου καὶ τιμιωτάτου ἄρχοντος ἱατροῦ, καὶ πρώτου δραγουμάνου τῆς Ὀλάνδας κυρίτζη Σκαρλάτου Καρατζᾶ. Κατὰ τὸ ἀψμγ^{ον} σωτήριον ἔτος. Αὐγούστου μηνὸς τῇ κα^β »

Νεωτέρᾳ χειρὶ προστίθονται τάδε· « Παρὰ τοῦ διδασκάλου **Κ**ρετίου ».

60 (φ. 364^a). **Π**έτρου λέ **Κ**λέρκ, ὑποδιακόνου τῆς Ῥοβομαγνησίας ἐκκλησίας, Ἐπιστολαί.

Ἐγράφησαν τῶ 1759 καὶ 1760 καὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Εὐγένιον Βούλγαριν, πρὸς τὸν Δημήτριον Νοβογοροδῆνσιον, πρόεδρον

τῆς συνόδου τῆς Ῥωσίας, πρὸς τὴν σύνοδον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπιταί δι **Τοῦ αὐτοῦ** Ὁμολογία τῆς πίστεως.

61 (φ. 376^a). « Ἀπὸ τὸ Λεξικὸν τοῦ **Φορέρη**· σελίδι 108 : Θωμᾶς ἀκέμπις ».

62 (φ. 378^a). « Ἀπὸ τὸ βιβλίον ἢ περὶ τῶν συγγραφέων ἐπίκρησις καλούμενον τοῦ πόππε μπλοούντ: Θωμᾶς ἀκέμπις ».

63 (φ. 382^a). « Διάλεξις τοῦ πανευγενεστάτου χρησιμωτάτου καὶ σοφωτάτου διερμινευτοῦ κυρίου κὺρ **Παναγιώτου** [**Νικουαίου**] ποιηθεῖσα μετὰ τινος σοφοῦ διδασκάλου τῶν Ἀγαρηνῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τοὺς ἀχξῆ ἔτος τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ αὐτῷ ἔτι Ἰουλίου μηνὸς ἡμέρα γ' τῆς τῶν Τουρκῶν ἑορτῆς ».

64 (φ. 395^a). « Γενεαλογία Βασιλέων, Κράτῶν, κα πριγκίπων, ὅπου κατὰ τὸ παρὸν αὐθεντεύουν ».

Ἄναφέρεται εἰς τὸν 17^{ον} αἰῶνα.

65 (φ. 405^a). « Ἀνακεφαλαίωσις τῆς ἐν τῷ Κουράν περιεχομένης τοῦ Μωάμεθ διδασκαλίας ».

66 (φ. 405^a). « Νεωτέρου τινὸς περὶ τῶν Μωαμετιστῶν ».

Ὁ κώδιξ συμπιλεῖται ἐκ τετραδίων γεγραμμένων ὑπὸ διαφόρων χειρῶν, ἐν αἷς διακρίνεται ἢ τοῦ Kaisarίου Δαπόντε. Εἶνε δὲ μέρος μεγαλειτέρου κώδικος, οὐ λείπουσι τὰ πρῶτα φύλλα (1—184). Συνεχίζεται δ' ἐν τούτῳ τῷ κώδικι ἢ παλαιὰ σελίδωσις, ἀρχομένη ἀπὸ φ. 185 καὶ συγχεομένη κατόπιν, ἐνιαχοῦ δ' ἐπανορθουμένη. Ἡμεῖς δὲ ἠριθμήσαμεν τὰ φύλλα συνεχῶς ἀπὸ φ. 185 ἔξῃς.

Τὰ φ. 244^b, 254^b, 304^b, 312, 339, 345 — 347, 355^b, 363^b, 304^b, 407 — 409 ἄγραφα.

Ὁ κώδιξ εἶνε ἀστάχωτος.

67.

« **Χάρτ. 0,102×0,165. Αἰῶνος XVIII (φ. 107).**

1 (φ. 2^a). Ἄνεπιγραφα γνωμικὰ ἐκ τῆς Γραφῆς καὶ τῶν πατερικῶν βιβλίων καὶ τῶν θύραθεν.

E. γ. Δ. τ. π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἄρχ. Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα.

2 (φ. 33^α). «Κανὼν εἰς τὸν ἐν ἀγίοις μέγαν Ἀθανάσιον. Ποίημα Ἰωάννου Ἐὐχαΐτων» ψαλλόμενος τῇ β^α Μαΐου.

3 (φ. 49^α). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ τυπικοῦ τοῦ Ἀγίου Ὁρους περιέχον τὰς ὑποθέσεις ταύτας ἐν κεφαλαίοις δώδεκα».

Τὰ... Ταῦτα λοιπὸν ἐγράφησαν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς Κοσμά τῆ (βα) βασιλικῇ προσταγῇ τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως κύρ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου συμφώνως καὶ συνωδῶ τοῖς χρυσοδούλοις καὶ παλαιοῖς τυπικοῖς τοῦ ἁγιωνύμου Ὁρους καὶ τῇ θελήσει καὶ ἀρεσκείᾳ πάντων τῶν τοῦ Ὁρους εὐλαβεστάτων μοναχῶν καὶ καθηγουμένων ἐπὶ ἔτους ςϕνδ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ.

4 (φ. 51^β). «Περιγραφή ἀρίστη τῆς ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ ἱστορηθείσης εἰκόνας τῆς Θεοτόκου».

5 (φ. 53^α). Θεοδώρου Προδρόμου Ἐξήγησις κανόνος τῶν Χριστουγέννων [τοῦ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ].

6 (φ. 101^α). Στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον ἀνεπίγραφοι.

Ἄρχ. Μανδῆλι ὠραιότατον πλεῖστα λεποικιλμένον ὁμοιάζει τὸν παράδεισον τὸν κεχαριτωμένον.

Τὰ φ. 31^δ, 32, 47^β, 48, 104^β—107^β ἄγραφα.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν προσταυπωμάτων, ὧν τὸ ἐν μίῳ τῆς προσθίας ὄψιως καριστᾶ τὴν Σταύρωσιν.

68.

Χάρι. 0,21×0,155. Αἰῶνος XVIII (σ. 308).

1 (φ. 10). Μεγαλὴ Ἐφεσίου τοῦ Ἑλλοῦ Σύνταγμα ἀπὸ τῶν ἱατρικῶν βιβλίων. Περὶ δυνάμεων τροφῶν καὶ ὠφελειῶν καὶ τῆς τούτων βλάβης πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον κατ' ἀλφάβητον».

Ἡ ἀριθμησις τοῦ κώδικος κατὰ σελίδας, οὕσα παλαιά, ἄρχεται ἐκ τῆς σελίδος τῆς ἀπέναντι τῆς ἀρχῆς τοῦ κειμένου τῆς συγγραφῆς

τοῦ Ψελλοῦ. Προηγούνται δὲ 10 φύλλα, ὡφ' ἡμῶν ἀριθμηθέντα 1 — 10, ἐν οἷς ὁ «Πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου», οὐ προηγείται ἐν φ. 8^α ἀκέφαλον τέλος ἐπιστολῆς, ἀρχόμενον διὰ τῶν λέξεων οὕρων τε καὶ σφυγμῶν καὶ ἑτέρων ἀναγκαίων βοηθημάτων προχειρῶς θαυμασιῶς διέξεισιν. Ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀψιμῶς ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τῆς δ' ἐπιστολῆς ταύτης προτάσσονται τάδε:

α' (φ. 1^α). Ἐπιστολὴ «Νικόλαος τῷ λογιωτάτῳ Πέτρῳ εὐ πρᾶττειν». Ἄρχ. Τὸ μακρὸν τινα τὸν λόγον ἐν ἐπιστολῇ ἀποτείνειν. — β' (φ. 1^β) Ἐπιστολὴ, ἄλλῃ χειρὶ «Τῷ λογιωτάτῳ καὶ περιποθῆτῳ μοι Ἰωάννῃ (ἄνωθεν τοῦ δισοβεσμένου ὀνόματος Θεοφυλάκτῳ) τὴν ἐγκάρδιον πρόςρῃσιν». Ἄρχ. Μετὰ τὴν ἀποδημίαν σου, μόλις ἠξιώθην τῶν ἐπιστολῶν σου μιᾶς». Ὑπογράφεται δὲ Νικόδημος ἱερομόναχος. — γ' (φ. 4^α) «Τοῦ (τὰ λοιπὰ τιφρόθρωτα) . . . » Παράδειγμα: α συντάξεως ῥημάτων.

2 (σ. 109). «Προγνωστικὰ μυστηριώδη Ἰπποκράτους».

3 (σ. 143). «Περὶ πυρετοῦ» καὶ ἄλλων νόσων.

4 (σ. 204). «Τοῦ ὑπερτίμου κυροῦ Μεγαλήλ τοῦ Ψελλοῦ εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας».

Ἄρχ. Μάρτιος.

Ἐγὼ στρατηγούς πρὸς πανοπλίαν ἄγω.

5 (σ. 208). «Προγνωστικὸν ἀναγκαῖον».

Ἄρχ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ὅταν τύχη ἡ τοῦ Αὐγούστου μηνός, ἢ τοῦ Δεκεμβρίου.

6 (σ. 212). «Ἀσκληπιάδου καὶ Διουσκορίδου ὑγιεινὰ παραγγέλματα ταῦτα».

Ἄρχ. Μεταδιδόσθαι τὴν τροφὴν ἐξορμήσας ἀταμιεύτως καὶ συν ἀφθόνῳ τρόπῳ.

7 (σ. 217). «Περὶ τροφῶν δυνάμεων ἐκ τοῦ βιβλίου Ἰωάννου τοῦ Ἀμασκηνοῦ».

Ἄρχ. Ἐγνώσθη ἡ φύσις, καὶ ἡ δύναμις τῶν βρωμάτων.

8 (σ. 220). «Ἐκ τοῦ Ἰπποκράτους καὶ Γαληνοῦ, Παύλου Νικαίου καὶ Παύλου Αἰγηνίου Περὶ διαφόρων παθῶν».

9 (σ. 253). « Λεξικὸν τινῶν βοτανῶν συλλεγθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἰατροῖς λογιωτάτου Ἱεροπαιδοῦ τοῦ Ἀγραφιῶτου κατὰ διαλέκτους πέντε ἑλληνικῆς, ἰταλικῆς, ἀραβικῆς καὶ κοινῆς ».

10 (σ. 281). « Περί οὐρανῶν Στιχηρὸν ἦχος α^{ος} Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ».

11 (σ. 288). Περί εὐχόμενων, εὐπέπτων, δυσπέπτων κτλ.

12 (σ. 299). « Ἱπποκράτους Ἀφορισμοί ».

Ἄρχ. Ἡ ζωὴ ἢ κοντὴ καὶ ἡ τέχνη μακρά.

Μένει ἀτελής ἐν Τμήματι β' ἐν λέξει· τὰ πάντα εἶναι ἀσθενέστερα· περὶ δὲ . . .

Ἐν τέλει τρία φύλλα δι' ἄλλης χειρὸς, τὸ πλείστον κατεστραμμένα ὑπὸ τιλφῶν, καθ' ἃ καὶ πολὺ μέρος τοῦ κώδικος, περιέχουσι συντάγας ἐν τῇ καθωμειλημένῃ.

Αἱ σ. 119, 120, 175 καὶ 176 τὸ πλείστον ἐσχισμένα. Ἡ σ. 271 ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῇ ἀριθμῆσει. Αἱ σ. 118, 129—132, 165, 166, 181, 182, 195, 196, 229, 230, 243—247, 259, 260, 294, 295 λείπουσι.

Κωδιξ ἀστάχωτος.

(Ἐπαταῖ συνέχεια)